

Resource

SEPTEMBER 2020 JAARGANG 15

6 tips
voor je thesisdips

Studenten blijven
door corona thuis

Reiskosten declareren
'Nodeloos ingewikkeld'

Eten op de campus
Waar kan dat nog?

Resistente banaan
Komt eraan

Over planten, wonderolie en succes

Wat drijft hoogleraar
Dolf Weijers | 12

Inhoud

NR 2 JAARGANG 15

VOORWOORD

08

Witte eieren

Beter voor
het milieu?

16

Studenten op excursie

Duurzaam
bosbeheer in
de praktijk

27

Het moment

‘Mijn eigen
vlekverwijderaar’

4 Jeroen Dijkman
nieuwe directeur
ASG

5 Veluweloop totaal
anders

7 Promovendi willen
niet scheiden

9 Minder verspilling
tijdens corona

10 Tuin Lumen opnieuw
ontdekken

Kijk voor meer verhalen
en nieuws op onze website
via deze QR-code:

Voorwaarts

Het leven herneemt langzaam zijn vertrouwde gangetje. Sinds de start van het nieuwe cursusjaar is er aanzienlijk meer leven op de campus. Het verkeer op de Mansholtlaan trekt weer aan. De cateraars hebben hun werk weer opgepakt. De Veluweloop gaat door. Toch is corona nog nadrukkelijk aanwezig. Ook in dit blad. De cateraars cateren wel, maar in sterk afgeslankte vorm. Velen zijn hun baan kwijtgeraakt (pag. 4). De Veluweloop gaat door, maar in een totaal andere opzet (pag. 5). Studenten studeren wel, maar voornamelijk online. Uit een peiling van Resource blijkt een substantieel aantal eerstejaars om die reden voorlopig liever thuis te blijven wonen (pag. 18). De studentenverenigingen bloeien daarentegen als nooit tevoren. Studenten zoeken er verwachtingsvol de contacten die de studie nu onvoldoende biedt. Overigens, thuis kun je ook leuke dingen doen, zoals Wilson Westdijk laat zien, die in coronatijd op zoek ging naar 1000 soorten organismen (pag. 22). En ze vond. Opbeurend is ook de levensloop van Dolf Weijers, die laat zien hoe je als laborant de jongste hoogleraar van WUR kunt worden (pag. 12). Ik zou zeggen: Moedig voorwaarts!

Roelof Kleis

wetenschapsredacteur

UIT DE HOOGTE

Voor alle studenten die door het online onderwijs zijn vergeten hoe de campus eruitziet; voor alle eerstejaars voor wie de campus nieuw is en die nog niet de kans krijgen er vaak te komen en natuurlijk voor alle medewerkers die het leuk vinden te zien hoe de campus er nu bijligt, maakte *Resource* een film van de campus met een drone. Hier een fragment uit het filmpje. Bekijk 'em helemaal op onze website en via onze social media! Resource-online.nl

Film en foto: Sven Menschel

Jeroen Dijkman nieuwe ASG-directeur

Animal Sciences Group-directeur Jeroen Dijkman, die op 1 september aantrad, wil de bijdrage van veeteelt aan duurzame voedselsystemen verduidelijken. Dijkman werkte jarenlang bij de wereldvoedselorganisatie FAO aan voedselsystemen. 'De ontwikkeling van duurzame agro-voedselsystemen is in mijn ogen de grootste opgave die de mensheid heeft. Alles valt daaronder, van armoede bestrijden tot tegengaan van klimaatverandering, en van zoönosen voorkomen tot biodiversiteit verbeteren.'

Lees het interview op www.resource-online.nl

Cateraars afgeslankt van start

De cateraars op de campus zijn weer open, maar er zijn wel klappen gevallen. Good Food Catering, de biologische cateraar op de Leeuwenborch, bestaat niet meer. Sodexo (Impulse) neemt die catering over. De Wageningse Sodexo-ploeg van 11 mensen is nog intact, maar bij Cirfood (voorheen Cormet) in Forum zijn 14 van de 25 mensen weg. Bij OSP (Orion) zijn zelfs 19 van de 25 arbeidsplaatsen verdwenen. Wie wil lunchen moet bestellen. Bij Sodexo gaat dat online (order.bysodexo.nl). Bij Cirfood in Forum dient het Grand Café tijdelijk als kantine. De lunch moet bij de kassa worden besteld, en kan verderop worden afgehaald. OSP in Orion is op dit moment de enige die een warme maaltijd serveert. Dat gebeurt in café The Spot. Meer over campuscatering op resource-online.nl Tekst & foto: Roelof Kleis

Online uitreiking: waarom niet fysiek?

Ook afstuderen is anders in coronatijd. WUR organiseert een online diploma-uitreiking voor afgestudeerde masterstudenten. Een aantal afstudeerders is teleurgesteld dat er niet iets fysieks georganiseerd wordt: sommige andere universiteiten en hogescholen kiezen daar wél voor.

Onderwijsdecaan Arnold Bregt begrijpt de teleurstelling. 'We hoopten lange tijd dat we in het najaar een fysieke diploma-uitreiking zouden kunnen organiseren in de aula. Dan zou de coronacrisis wel minder moeten zijn. Achteraf was dat te optimistisch gedacht. Omdat er maar weinig mensen per sessie aanwezig kunnen zijn, zijn er veel sessies nodig. Dat is helaas niet werkbaar.'

Logistieke uitdaging

Online uitreikingen dus. 'Zeshonderd van de 1280 afstudeerders hebben zich aangemeld. Die krijgen allemaal een uitreikingssessie met maximaal twaalf studenten tegelijk, gesorteerd op studie. Elke uitreiking is een livestream waarin de thesisebegeleiders van de afstu-

deerders ook een persoonlijk verhaaltje houden. In totaal gaat het om 434 docenten die op het juiste moment moeten inloggen om een praatje te houden. Logistiek is dat een hele uitdaging. Maar zo maak je het toch nog persoonlijk.'

De online uitreikingen hebben ook voordelen, aldus Bregt. 'Normaal gesproken zijn veel internationale

Plannen voor een fysieke diploma-ceremonie gingen niet door. 'Het was helaas niet werkbaar.'

studenten al weg uit Wageningen tijdens de uitreikingen. Nu kunnen zij er wél bij zijn. En daarnaast krijg je nu een persoonlijk praatje van de afstudeerbegeleider; dat is normaal gesproken meestal niet het geval.' De online masterdiploma-uitreikingen zijn van 21 september tot en met 1 oktober. Studenten die hun bachelorsdiploma hebben gehaald, krijgen voorlopig geen ceremonie. Zij krijgen een attentie via e-mail met een videoboodschap van rector magnificus Arthur Mol. LZ

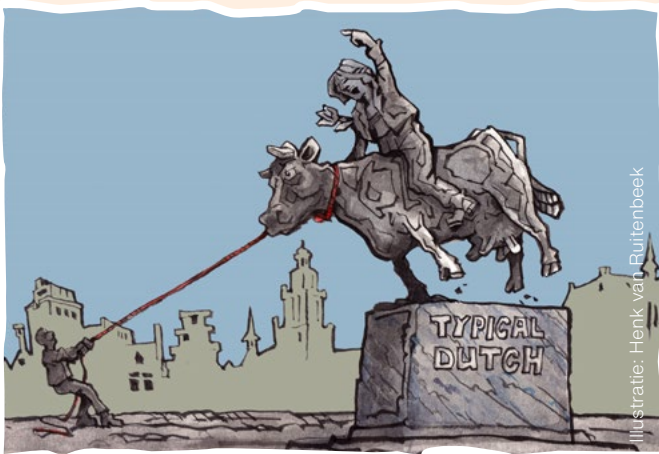
62

Op de Times Higher Education – THE – ranglijst van universiteiten is Wageningen University gezakt van plaats 59 naar 62. Nederland heeft nog altijd elf universiteiten in deze wereldwijde top 200. In het landenklassement staat Nederland vijfde. Nummer één is de Britse Oxford University. De Britse THE kijkt bij het samenstellen naar onder meer wetenschappelijke prestaties, reputatie en internationalisering.

Veluweloop totaal anders

De 39ste editie van de Veluweloop op 10 oktober laat de estafette-vorm los en wordt een soort ploegentijdrit à la de Tour de France. De Veluweloop nieuwe stijl telt maar twee etappes in plaats van de gebruikelijke twaalf. Bovendien zijn start en finish verplaatst van sportpark De Bongerd in Wageningen naar terrein Vredenoord bij Arnhem. In de nieuwe opzet is ruimte voor zestig ploegen, die worden opgedeeld in vier startgroepen. Elke startgroep heeft twee uur om de loop af te werken en moet dan plaats maken voor de volgende groep. voorzitter Thomas Vogelaar erkent dat de nieuwe loop sterk afwijkt van de oude opzet. 'Maar het is nog steeds de Veluweloop: je loopt nog steeds over de prachtige Veluwe.' RK

Typical dutch Typisch Nederlands? Diversiteit!

Tijdens de culturele en sociale introductie waar ik als nieuwbakken student een jaar geleden aan mee deed, klonken de woorden 'typical Dutch' zo vaak, dat het bijna een mantra leek. Ik was blij met alle informatie over 'the Dutch' en hun eigenaardigheden, maar ik ervaarde ook een neveneffect.

Hoe meer mij werd verteld over de Nederlanders en hun cultuur, hoe meer

merken af: is deze persoon lang; direct of zelfs bot; gehaast? Ons was immers op het hart gedrukt ons niet beledigd te voelen als Nederlanders hun mening recht voor z'n raap uiten. 'Dat is nou typisch Nederlands, wij zeggen altijd waar het op staat.' Ook werden we gemaand vooral op tijd te zijn! 'Voor Nederlanders is tijd geld.' Hoewel het allemaal soms dicht bij de werkelijkheid ligt, heeft deze lijst mijn beeld van Neder-

zich in mijn hoofd een beeld vormde dat ik onbewust met mij mee droeg. En dat beeld speelde vervolgens een rol bij iedere ontmoeting die ik met Nederlandse studiegenoten had. Zodra iemand zei 'Ik ben Nederlands', vinkte ik in gedachten een lijstje ken-

landers beïnvloed: het waren dus formele, afstandelijke, intimiderende, onvriendelijke en botte mensen.

Heb ik dan geen lachende en ontspannen Nederlanders ontmoet? Niemand die mij groet als ik ga fietsen of hardlopen

'Ik had het beeld van formele, onvriendelijke en botte mensen'

in het bos? Geen mensen die mij uitnodigen voor het avondeten? Heb ik dan geen Nederlandse vrienden die leven volgens de 'Afrikaanse tijd' en structureel te laat komen? Natuurlijk wel! Mijn ervaring met typisch Nederlands is vooral die van diversiteit. Dus, voor nu, hang ik mijn 'typisch Nederlands'-checklist aan de wilgen.

Heb jij een leuke anekdote over een 'typisch Nederlands' ervaring? Stuur hem ons (max 300 woorden)! Beloning bij plaatsing: 25 euro en een pot Nederlandse snoepjes. Resource@wur.nl

Deze Typical Dutch is ingestuurd door **Matthew Ncube**, masterstudent International Development Studies uit Zimbabwe.

‘Reiskosten declareren nodeloos ingewikkeld’

Nieuwe WUR-medewerkers moeten woon-werkverkeer per keer declareren, tot ongenoegen van de WUR Council.

De Belastingdienst heeft de automatische reiskostendeclaratie voor nieuwe WUR-medewerkers aan banden gelegd tijdens de coronacrisis. Nodeloos bureaucratisch, vindt de WUR Council.

De Belastingdienst nam in juni het besluit dat WUR-medewerkers die na 12 maart in dienst zijn getreden, geen vaste reiskostenvergoeding voor woon-werkverkeer meer krijgen. De reden: door de coronacrisis propageert de regering thuiswerken. Nieuw personeel dat toch naar het werk komt, moet voortaan reiskosten bijhouden en apart declareren. Daniël de Jong, interim-voorzitter

van de WUR Council: ‘Aan de ene kant geeft de overheid miljarden uit om banen te houden, aan de andere

Belastingdienst legt automatische declaratie reiskosten voor nieuwe medewerkers aan banden

kant zit ze te beknijsen op honderd euro reiskosten per maand.’

De WUR Council zal de raad van bestuur vragen of WUR coulant kan omgaan met de reiskostenregeling. ‘De regeling leidt tot ongelijkheid’, zegt De Jong. ‘Het grootste deel van het personeel krijgt een vaste vergoeding voor woon-werkverkeer, de nieuwe medewerkers moeten hun reiskosten specifiek opgeven. De regeling is nodeloos ingewikkeld.’ Volgens WUR-woordvoerder Annet Blanken zal WUR de nieuwe medewerkers ‘tegenmoet komen met een relatief eenvoudig declaratieformulier’. ^{AS}

100.000^{ste} coronatest

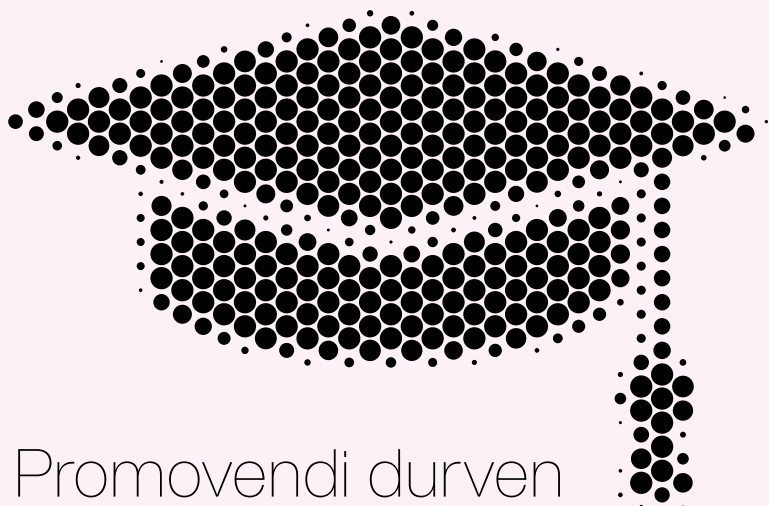
Wageningen Bioveterinary Research voert sinds april coronatests uit voor mensen en nertsen, inmiddels zo’n 1400 per dag. Komende week staat de teller op 100.000.

Normaal gesproken krijgt het WUR-instituut in Lelystad zo’n 300.000 monsters per jaar binnen om te testen op dierziekten en zoönosen, maar sinds april doet het instituut ook coronatests, inmiddels 1400 per dag, vertelt Eefke Weesendorp, hoofd Diagnostiek en Crisisorganisatie bij WBVR. Deze week voert het instituut de 100.000-ste coronatest uit. Dat is 5 procent van het totaal aantal tests in Nederland. Het aantal positieve tests in Lelystad is met 2 à 3 procent in lijn met het landelijk gemiddelde. ‘Het is een uitdaging voor het instituut’, zegt Weesendorp. Veertig

personeelsleden zijn continu bezig met het testproces. De meeste coronatests worden uitgevoerd door vast personeel. Het team is aangevuld met tien tijdelijke krachten. Het instituut maakt lange werkdagen van 7 uur ’s ochtends tot 8 uur ’s avonds, zeven dagen per week. In de weekenden worden tot diep in de nacht monsters voorbereid voor de testen. ‘Inmiddels verdienen we aan de coronatests’, zegt Weesendorp, ‘maar in de eerste maanden hebben we veel moeten investeren in testcapaciteit en hadden we weinig omzet. We verdienen nu onze investeringen terug.’ ^{AS}

‘Hoe lees jij *Resource*?’, vroegen we onze lezers. ‘Met mijn ogen’, schreef de slimste inzender, die overigens geen foto meestuurt ter illustratie. Wat we wel zagen: tijdens de pauze op kantoor, ondersteboven en op de fiets. Nu willen we geen onveilig gedrag promoten, maar we vonden dit wel de allerleukste foto. Inzender Iris van Hal wint een *Resource*-zitzak, zodat ze voortaan lekker onderuitgezakt, en zonder risico’s, de nieuwe *Resource* kan lezen. Gefeliciteerd!

Promovendi durven niet te scheiden

Veel promovendi durven niet van begeleider te wisselen als de samenwerking onprettig verloopt.

Zo'n 43 procent heeft een begeleider die weleens 'bedenkkelijk gedrag' vertoont

Ze zijn bang dat het schadelijk is voor hun carrière, blijkt uit een enquête van het Promovendi Netwerk Nederland (PNN). De belangenvereniging zette dit voorjaar een grote enquête uit onder 1.600 promovendi. Zo'n 43 procent van de respondenten heeft een begeleider die weleens 'bedenkkelijk gedrag' vertoont: ze bagatelliseren de hoge

werkdruk, zetten promovendi onder druk om extra taken op te pakken of willen co-auteur zijn terwijl ze zelf maar weinig hebben bijgedragen.

Eén op de 8 promovendi heeft wel eens overwogen om van begeleider te veranderen. Van die groep slaagt uiteindelijk slechts 18 procent daarin, blijkt uit de enquête. Bijna de helft van de respondenten die graag een andere begeleider zou willen, durft dit niet aan te kaarten uit angst dat ze hun promotietraject niet zullen kunnen afmaken of dat de wissel hun carrière zal schaden.

De enquête van het promovendi-netwerk heeft betekenis voor WUR, want een kwart van de 1.600 promovendi kwam uit Wageningen. PNN pleit voor eenvoudige procedures en moedigt het instellen van onafhankelijke ombudspersonen aan, die namens de promovendus kunnen ingrijpen. ^{HOP}

CERES TWEEDE IN GROENE PINT

De Wageningse studentenvereniging Ceres is tweede geworden in de Groene Pint, een landelijke wedstrijd waarin studentenverenigingen de strijd met elkaar aangaan op het gebied van duurzaamheid.

De Amsterdamse vereniging L.A.N.X. werd eerste. Maurits Jenniskens, lid van de Duurzaamheidscommissie van Ceres, is trots. 'We hebben gescoord met

'We hebben gescoord met zonnepanelen en een zuinige bierkoeling'

de organisatie van een duurzaamheidsweek; de 104 zonnepanelen op ons dak; de nieuwe, véél

zuinigere bierkoeling en de volledig gerenoveerde keuken die helemaal van het gas af is.'

De Groene Pint is een initiatief van Students4Sustainability, een stichting uit Delft. Verenigingen vullen een vragenlijst in over het afvalbeleid, reductieplannen voor water-, gas- en elektriciteitsverbruik en hoeveel dierlijke producten er worden geconsumeerd op de vereniging. Ook mogen ze successen en uitdagingen delen. Het doel van de wedstrijd is om studentenverenigingen te helpen met verduurzamen. ^{LZ}

'Zolang meer dan 10 procent van het oppervlakte bedekt is met bomen, ziet de satelliet bos.'

Veronique De Sy, WUR-expert op het gebied van satellietwaarnemingen in een analyse over ontbossing in *de Volkskrant* van 8 september jl.

Weer Wat Wijzer

Zijn witte eieren beter voor het milieu?

De meeste Nederlanders houden van bruine eieren. Maar als je het milieu belangrijk vindt schijn je beter voor wit te kunnen gaan...

‘Witte eieren zijn inderdaad duurzamer’, zegt Thea van Niekerk, onderzoeker bij Wageningen Livestock Research. ‘Witte kippen eten minder en leggen meer eieren per jaar dan bruine kippen. Er is dus minder grondstof en transport nodig, en dat is beter voor het milieu.’

Waarom dan die voorkeur voor bruine eieren? ‘Vroeger waren legbatterij-eieren wit en die kleur wordt daar nog steeds mee geassocieerd, ondanks dat we in Nederland geen legbatterij meer hebben’, vertelt Van Niekerk. ‘De eerste scharreleieren die op de markt kwamen waren bruin, op die manier konden de producenten zich onderscheiden. Bovendien associëren mensen bruine eieren met een boerderijkip die buiten op het erf loopt. Marketing dus. Je ziet dit beeld trouwens wel langzaam verschuiven.’

De kleur van de kip zegt overigens niet alles over de eieren, vertelt Van Niekerk. ‘Daarvoor moet je naar de oorllen kijken. Kippen met witte lellen leggen witte eieren, kippen met anderskleurige lellen produceren bruine eieren. Nu is het wel zo dat de meeste witte kippen ook witte lellen hebben. Maar er zijn witte kippen die bruine eieren leggen, en omgekeerd.

Moeten we nu voortaan witte eieren kopen? ‘Het ligt eraan wat je als consument belangrijk vindt. Het Beter Leven Keurmerk let bijvoorbeeld vooral op dierenwelzijn en dan is het niet zo dat ieder wit ei beter scoort. Maar als je kunt kiezen tussen een wit of bruin biologisch ei en je wilt ook een duurzaam geproduceerd ei, dan kun je beter voor wit gaan.’ ^{TL}

‘Vroeger waren legbatterij-eieren wit en die kleur wordt daar nog steeds mee geassocieerd’

Thea van Niekerk, onderzoeker bij Wageningen Livestock Research.

We worden dagelijks overspoeld met soms tegenstrijdige informatie. Hoe zit het nu precies? In deze rubriek geeft een wetenschapper antwoord op jullie prangende vragen.

Door te vragen word je wijzer. Durf jij 'm te stellen? Mail naar redactie@resource.nl

Nederland verspilde in 2018 ongeveer evenveel als in de voorgaande jaren

Voedselverspilling al tien jaar gelijk

Dat blijkt uit de Monitor Voedselverspilling. Gemiddeld verspilden Nederlanders in 2018 tussen de 96 en 149 kilo voedsel per persoon, wat betekent dat mensen het voor hen bestemde voedsel niet opaten. 'Voor het berekenen van deze getallen is naar verspilling in de hele keten gekeken, dus niet alleen naar consumenten maar ook naar producenten en supermarkten', vertelt Sanne Stroosnijder, programmamanager voedselverspilling bij Wageningen Food & Biobased Research. De consument is nog altijd de grootste verspillers, aldus Stroosnijder. Een kwart van het voor mensen geproduceerde voedsel wordt niet geconsumeerd. 'Maar we zien dat consumenten de afgelopen

jaren minder zijn gaan verspillen. Die trend zien we nog niet terug in de rest van de keten, het kan zijn dat het daarvoor nog te vroeg is, want juist sinds 2018 zijn er meer initiatieven genomen om verspilling tegen te gaan.' Verspilling is niet alleen zonde, het draagt ook bij aan het klimaatprobleem, aldus Stroosnijder. 'Denk aan de benodigde grondstoffen, het watergebruik,

de plastic verpakkingen, de vrachtwagens die rijden. Voedselverspilling is verantwoordelijk voor 6 procent van de totale uitstoot aan broeikasgassen. Tegengaan van verspilling is een makkelijke manier om de voetafdruk van voedselproductie te verkleinen.' Naast het voorkomen van verspilling, is het belangrijk dat 'onvermijdbare voedselresten' een hoogwaardige bestemming krijgen. Stroosnijder. 'Nu wordt zo'n 60 procent van de voedselresten verbrand. We zien wel verschuivingen. Zo is het volume aan voedselreststromen wat naar veevoer gaat licht gestegen.'

Minder verspilling tijdens corona door bewuster boodschappen doen

Lager tijdens lockdown

Uit een steekproef onder 1500 consumenten, die werd uitgevoerd door Gertrude Zeinstra en collega's van Wageningen Food & Biobased Research in samenwerking met het Voedingscentrum, blijkt dat een kwart van de Nederlandse consumenten minder voedsel verspilde tijdens de covid-19 lockdown. Mogelijke verklaringen (en tips voor de lezer): zo'n 40 procent van de deelnemers gaf aan tijdens de lockdown minder vaak boodschappen te doen. 'Daarnaast planden ze hun aankopen beter', zegt Zeinstra. 'Ruim een kwart maakte vaker boodschappenlijstjes en een derde van de mensen deed minder vaak impulsaankopen. Verder sloeg men langer-houdbare producten in zoals blikgroenten, pasta en afbakbroodjes.' TL

20 miljard voor kennis, innovatie en infrastructuur

De komende vijf jaar heeft het kabinet 20 miljard euro uitgetrokken ter versterking van kennis, innovatie en infrastructuur. Dat hebben de ministers Hoekstra (Financiën) en Wiebes (EZ) bekend gemaakt op Prinsjesdag.

‘Bedrijven, middenveld en overheden’ mogen voorstellen indienen. Het geld wordt op afstand van de politiek gezet, verzekerde Wiebes. Het geld wordt geleend. Dat kan door de lage (en zelfs negatieve) rente op overheidsleningen.

Elk project moet minimaal 30 miljoen euro kosten. Een onafhankelijke commissie beoordeelt de baten en lasten van het voorstel. Het kabinet neemt uiteindelijk de beslissing.

Begin volgend jaar wil het kabinet al de eerste voorstellen goedkeuren. ‘Investerings in R&D en innovatie leveren het meeste op wanneer de overheid, het bedrijfsleven en de wetenschap hierin samenwerken’, menen de ministers. HOP

De binnentuinen van Lumen worden ingrijpend opgeknapt. Daarbij komt kunst vrij die lang onzichtbaar was. De vijvers, de tegelpaden en de pergola's zijn onderdeel van een groot kunstwerk, legt Elike Wijnheijmer (Facilitair Bedrijf) uit. ‘De hele tuin is in 1998 ontworpen door landschapsarchitect Hyco Verhaagen als een natuurlijk kunstwerk, zoals de Romeinen deden met hun tuinen. Elke tegel is een kunstwerkje op zichzelf.’ De opknopbeurt is hard nodig. Weinig functioneert nog, zoals het ooit was bedoeld. Lees meer op resource-online.nl Tekst en foto: Roelof Kleis

Swarts en Medema krijgen ERC-grant

Twee Wageningse onderzoekers krijgen elk 1,5 miljoen euro van European Research Council.

Biochemicus Daan Swarts krijgt een ERC-grant om nieuwe afweersystemen tegen virussen in bacteriën te vinden en te karakteriseren. Bacteriën hebben verschillende afweersystemen ontwikkeld die elk heel specifiek virusdeeltjes kunnen herkennen. Swarts gaat op zoek naar nog onbekende systemen in bacteriën om zo nieuwe virusscanners te ontdekken. Ook wil hij kijken of hij hiermee afwijkingen in het DNA kan opsporen en herstellen.

Hij gaat de Starting Grant van de European Research Council (ERC) gebruiken

om drie promovendi en een analist aan te nemen. Mogelijk vind hij afweersystemen die geïsoleerd kunnen worden, en die hij daarna kan programmeren om snel virussen naar keuze te kunnen aantonen. Swarts heeft eerder een afweersysteem gekarakteriseerd dat nu kan worden gebruikt voor Covid-19 detectie.

Bacterie-taal

Bio-informaticus Marnix Medema gaat op zoek naar de chemische taal van ons microbiom, de bacteriën waarmee wij samenleven. Recent onderzoek heeft aangetoond dat deze microbiële gemeenschappen worden ondersteund door gespecialiseerde moleculen die de samenwerking tussen de bacteriën

onderling en met de gastheer organiseren via een ‘chemische taal’. Medema wil deze chemische taal in kaart brengen. Hij wil nagaan welke moleculen door welke bacteriën worden aangemaakt en hoe deze stoffen bijdragen aan de gezondheid van mens, dier en plant. Met de ERC-beurs gaat hij nieuwe bio-informatica-software ontwikkelen om die bacterietaal in kaart te brengen. Hij wil de genen detecteren die de informatie-uitwisseling tussen de bacteriën regelen, hij zoekt patronen hoe deze genen aan en uit worden gezet en informatie over de chemische structuur van de bewuste moleculen. AS

Morele schuld

Eind augustus, toen ik net mijn master had afgerond, zag ik een boekje in de winkel liggen: *40 stellingen over de wetenschap*. Het bleek een pamflet over de Nederlandse universiteiten, net uitgekomen. Opeens, na zeven jaar studeren, leek het mij heel toepasselijk om iets over de wetenschap te gaan lezen. Dus ik heb het maar gekocht.

De auteurs, hoogleraren Rens Bod, Remco Breuker en Ingrid Robeyns, zijn bekend

Studenten zouden massaal in actie kunnen komen, maar dat doen ze niet

wetenschappelijk onderwijs. Het boekje besteedt dan ook veel aandacht aan de hoge werkdruk onder docenten. Onderwijs is alleen mogelijk dankzij structureel overwerk, wordt er gesteld. De auteurs doen voorstellen voor verandering en roepen op tot debat. Want een andere universiteit is noodzakelijk en mogelijk, zeggen ze. Máár: dan moet er wel actie ondernomen worden.

Daarom is het laatste deel, 'Wie gaat het doen', misschien wel het meest interessant. Er wordt gewezen naar de overheid, univer-

van WOinActie, de beweging die al een paar jaar strijdt voor betere financiering en werkomstandigheden in het

siteitsbesturen en zwijgend toestemmende wetenschappers, maar ook naar studenten. Stelling 38: 'Studenten en docenten moeten *samen* in opstand komen.' Remco Breuker lichtte dat in *de Volkskrant* (21 augustus) nog eens toe. Volgens hem laten studenten zich veel te weinig horen over het structurele overwerk van hun docenten. Ze zouden massaal in actie kunnen komen, maar dat doen ze niet. Studenten hebben daarom 'niet alleen een studieschuld, maar ook een morele schuld bij degenen die hun opleiding mogelijk maken'.

Oei. Dat van die studieschuld wist ik wel. Dat van die morele schuld was me nog niet eerder verteld en eerlijk gezegd voel ik me er wel door aangesproken. Er is de afgelopen jaren, terwijl ik studeerde, vaak aan de bel getrokken over werkdruk bij docenten. Maar ik kan me niet herinneren dat we het als studenten hebben gehad over onze rol daarin. *40 stellingen over de wetenschap* is een mooie aanleiding om het daar wel over te hebben. Lezen dus, dat boekje van Bod, Breuker en Robeyns. En wacht er vooral niet mee tot na je master.

Vincent Oostvogels

Vincent Oostvogels (25) zit in het eerste jaar van zijn promotieonderzoek naar biodiversiteitsherstel in de melkveehouderij. Hij droomt ervan om op een dag zelf een paar koeien te kunnen houden.

Dolf Weijers en de liefde voor de groene wezentjes

‘Ik ga er nooit vanuit dat iets wel lukt’

De geheimen van planten ontrafelen. Dat wil biochemicus Dolf Weijers (1976), leerstoelhouder Biochemie, die op 26-jarige leeftijd de jongste professor van WUR werd. Achter deze succesvolle wetenschapper schuilt een bescheiden man die de belangen van zijn team nooit uit het oog verliest. **foto's Duncan de Fey**

Tekst Nicole van 't Wout Hofland

Volgens zijn promovendi en post-docs staat hij altijd voor ze klaar. Of het nu maandagmiddag of zaterdagavond is, ze hoeven nooit lang te wachten op een reactie via e-mail of WhatsApp. *Resource* stelde hem op de proef: ja hoor, binnen twee uur antwoord van professor Weijers. Een interview op zaterdagochtend? Geen probleem.

Geheel coronaproof spreken we elkaar via Skype. ‘Ik ben het thuiswerken ondertussen wel zat’, zegt Weijers vanuit de kantoorruimte in zijn huis. ‘Niet voor mezelf, maar ik merk dat het voor de mensen in mijn groep een belemmering is. Normaal lopen ze gewoon mijn kantoor in om te overleggen of gezellig te kletsen en dat valt weg tijdens de coronacrisis.’ Daarom is Weijers nu weer regelmatig aanwezig in het laboratorium, dicht bij de actie en de planten.

Waar komt jouw toewijding aan de plant vandaan?

‘Helaas heb ik geen mooi verhaal over dat ik als kleine jongen met mijn opa door de velden liep en dacht ‘ik moet die planten begrijpen’. Mijn interesse ontstond pas tijdens mijn opleiding HBO laboratoriumonderwijs. Ik

liep stage in Wageningen bij een groep die onderzoek deed naar planten. Toen realiseerde ik me hoe onbekend het plantenveld nog is. Processen die we al lang in detail kennen in mensen en dieren, zijn nog onontdekt in deze groene wezens. Omdat er nog zoveel vraagstukken openliggen in de plantenbiologie, zag ik de mogelijkheid om in dat veld echt een verschil te maken. In de jaren die volgden, kwam ik in aanraking met andere interessante vakgebieden waar ook nog veel te ontdekken viel, maar ik heb nooit de behoefte gehad om nog te wisselen van vakgebied.’

HBO? Dat verwacht je niet van een hoogleraar.

‘Ik was op de middelbare school niet echt gemotiveerd. Dat veranderde toen ik mijn studie aan de hogeschool startte: ik werd gegrepen door biologie en biochemie. Het maakte iets in mij wakker. Zelfs in zo’n mate dat ik nadacht over een overstap naar de universiteit, maar ik besloot om mijn HBO-opleiding af te maken omdat ik graag een goede experimentele basis wilde. Daarna kon ik altijd nog doorstromen naar de universiteit.’

Maar dat deed je niet. Na je HBO startte je meteen met een promotieonderzoek, zonder een masterdiploma.

‘Dat is inderdaad ongebruikelijk, maar ik dacht: “Wat ik echt wil, is onderzoek doen. Dus waarom niet een poging wagen?” Ik solliciteerde op twee promotieplaatsen, een in Wageningen en een in Leiden. Wageningen wees me af, omdat ik niet voldeed aan de opleidingseisen. Gelukkig werd ik wel toegelaten als promovendus bij de Universiteit Leiden. Zo kon ik een paar jaar overslaan.’

Ondanks de afwijzing van WUR, kwam je later naar Wageningen als groepsleider. Geen gekwetste gevoelens dus?

‘Nee hoor, zoiets is puur zakelijk. Al heb ik de persoon die over de toelatingen ging jaren later nog eens met de afwijzing geconfronteerd. Wel met een grijns natuurlijk.’

Hoe was het om promotieonderzoek te doen met minder ervaring dan je collega's?

‘Ik was nog maar twintig jaar toen ik startte als promovendus. En ja, dan voel je je wel een beetje de *underdog* tussen andere promovendi die langer gestudeerd hebben. Achteraf gezien is deze situatie goed geweest voor me. Voor mij was het niet vanzelfsprekend dat ik het promotieonderzoek succesvol zou afmaken en ik nam ik nooit zomaar aan dat een volgende fase in mijn carrière wel zou lukken. Bij iedere stap dacht ik: “Ik ga het zo goed mogelijk proberen te doen en dan kijk ik wel of het lukt”. Voor mij werkte die houding goed en die is mijn hele carrière bij me gebleven: een bescheidenheid over mijn eigen capaciteiten. Op vroege leeftijd promoveren heeft mijn professionele persoonlijkheid dus gevormd en dat zie ik als een voordeel.’

Doctor op 26-jarige leeftijd, jongste professor van WUR, een ERC-starting grant in 2011, een VICI-beurs in 2015, weer een ERC-beurs in 2019, docent van het

jaar in 2013 en afgelopen juli het lidmaatschap van de Europese organisatie voor moleculaire biologie EMBO voor baanbrekend onderzoek. Wat is je geheim?

‘Als je het zo opsomt, klinkt het inderdaad wel indrukwekkend. Toch gaat het op ieder moment maar om één beurs of één publicatie. En zoiets werkt als een vliegwiel: als je in het begin van je carrière een mooie beurs in wacht sleept, staat dat goed op je CV waardoor je meer kans maakt op een tweede beurs. Ik denk dat als je eenmaal succesvol bent, je ook makkelijker succesvol blijft.’

Toch moet je iets goed doen.

‘Mijn houding die ik eerder noemde, heeft denk ik een belangrijke rol gespeeld. Omdat ik nooit zomaar aanneem dat een idee klopt, dat ik het wel kan, of dat mijn onderzoek zal slagen, ga ik er altijd voor de volle honderd procent voor. Daarnaast is mijn drijfveer niet om zelf successen te behalen. De universiteit en het onderzoek dat we doen, zijn werktuigen om studenten en jonge onderzoekers op te leiden. Dat is iets wat ik altijd in gedachten houd. Daar haal ik mijn energie uit.’

Welke tips heb je voor iemand die in jouw voetstappen wil treden?

‘Als wetenschapper moet je jezelf en je onderzoek constant blijven ontwikkelen en opnieuw uitvinden. Heb de durf om nieuwe vraagstukken en onderwerpen aan te pakken en nieuwe methoden uit andere onderzoeksvelden over te nemen. Daarmee bedoel ik niet een geheel nieuw onderzoek starten dat losstaat van eerdere onderwerpen, maar een vraagstuk dat net in een andere richting gaat. In mijn carrière is dat essentieel geweest. Al loop je dan het risico dat zoiets volledig mislukt.’

Is het wel eens mislukt?

‘Echt mislukt niet nee. Natuurlijk zijn sommige onderzoeken anders gelopen dan ik had gehoopt, maar de kunst is dan om het onderzoek toch goed af te ronden. Dan kan de onderzoeker die aan het project werkt alsnog een volgende carrièrestap zetten. En ook al zijn resultaten geen enorme doorbraken, dan nog helpen nieuwe inzichten het veld weer een stapje vooruit.’

Je durf om nieuwe vraagstukken aan te pakken is te merken. In de afgelopen jaren onderzocht je onder andere hormonen, embryo-ontwikkeling, stamcellen en evolutie. Verveel je je snel?

‘Mijn spanningsboog is inderdaad erg kort. Dat is altijd al zo geweest. In mijn jeugd gaf dat nog wel eens problemen, maar in de wetenschap ondervind ik daar juist voordeel van. Ik zoek altijd naar nieuwe onderzoeksvragen waardoor we een andere kant op kunnen gaan met ons onderzoek. Van nieuwe dingen opzetten word ik nu eenmaal warmer dan van ze door te zetten. Dat geldt voor onderzoek, maar ook voor activiteiten en evene-

‘Ik was op de middelbare school niet echt gemotiveerd’

‘Op vroege leeftijd promoveren heeft mij gevormd’

menten. Zo ben ik betrokken geweest bij het opzetten van het Science Café in Wageningen. Dat heb ik met veel plezier gedaan, maar ik ben niet de persoon die dat vervolgens nog eens jaren lang gaat voortzetten of vernieuwen.'

Toch werk je al bijna 25 jaar aan het plantenhormoon auxine. Wat is daar zo bijzonder aan?

'Auxine vormt inderdaad een uitzondering. Het grappige is dat dit hormoon op moleculair niveau bar weinig voorstelt: het is een simpel, klein molecuul. Toch regelt dat ene simpele stofje bijna alles in planten: van de groei

'Ik ben niet de juiste persoon om op zoek te gaan naar toepassingen. Ik ben er niet goed in en ik heb er ook geen oprechte interesse in'

tot het maken van bloemen. Ik zie het als de wonderolie van planten. Hoe zo'n eenvoudig stofje zoveel verschillende processen regelt, blijft me fascineren. Hoewel wetenschappers al meer dan een eeuw onderzoek doen naar dit 'simpele' stofje, weten we nog lang niet al zijn geheimen.'

Dat is een vrij fundamentele onderzoeksvraag. Kunnen we ook iets met plantenhormonen in de praktijk?

'Veel technologische toepassingen die we nu om ons heen zien, komen voort uit kennis van fundamenteel onderzoek. Veredelaars passen kennis over de groei van planten bijvoorbeeld toe in de veredeling van gewassen. Er zal dus zeker ook een mooie toepassing bestaan voor de kennis rondom auxine. Alleen ben ik niet de juiste persoon om op zoek te gaan naar die toepassing. Ik ben er niet goed in en ik heb er ook geen oprechte interesse in. Mijn kracht zit in fundamentele kennisvragen over hoe processen werken. Een toepassing bedenken laat ik dus graag over aan collega-onderzoekers die daar wel verstand van hebben.'

Wat staat er nu op de planning?

'Op dit moment werk ik aan celpolariteit. Ik wil ontdekken hoe een plantencel weet waar in de plant hij zich bevindt en hoe hij weet waar de binnen-, buiten-, boven- en onderkant is. Onlangs zijn we een groot project gestart dat hopelijk antwoord gaat geven op deze vragen.' ■

IN HET BOS

Tachtig studenten, hoofdzakelijk tweedejaars Bos- en Natuurbeheer, gingen op 11 september op excursie naar het bos Prattenburg nabij Veenendaal. Voor het vak Forest Resources leerden ze van de bosbeheerder hoe je een bos duurzaam kunt beheren, waarbij zowel de houtproductie, biodiversiteit, recreatie en CO₂-opslag een rol spelen. In tijden van klimaatverandering is dat een uitdaging, zegt docente Ute Sass Klaassen: 'Ik plan dit soort excursies om studenten te laten zien hoe ervaren praktijkmensen de kennis toepassen.' Uiteraard was de veldexcursie corona-proof gemaakt met anderhalve meter afstand en portofoons. ^{AS}

Foto: Guy Ackermans

Corona houdt
deel studenten
thuis

Eén op de vijf eerstejaars studenten blijft door corona bij de ouders thuis wonen. Voor online les komen ze niet meer naar Wageningen.

tekst Roelof Kleis en Luuk Zegers foto Paul Looijestijn

Dat blijkt uit een peiling die Resource hield onder eerstejaars. Van de tweehonderd ondervraagde studenten woont 43 procent (nog) niet in Wageningen. De helft van hen is wel woningzoekend, maar heeft nog niks gevonden. De andere helft is voorlopig niet van plan om naar Wageningen te verhuizen. Verreweg de meeste thuisblijvers leggen een verband met corona. Omdat veel onderwijs online is, is er voor hen te weinig reden om naar Wageningen te verkassen. Een klein deel van de thuisblijvers wil niet verhuizen, omdat ze liever bij de ouders wonen. Een enkeling kiest er vanwege de kosten voor om thuis te blijven wonen. Idealis, de grootste kamerverhuurder in

Wageningen, merkt op dit moment nog niets van die thuisblijfbeweging, zegt directeur Bart van As: 'Bij ons zijn nu 2500 studenten ingeschreven voor woonruimte. Dat is vergelijkbaar met andere jaren. Alle kamers zijn op dit moment verhuurd. Het aantal internationale studenten is, ondanks corona, op vrijwel hetzelfde niveau als vorig jaar. En bij de Nederlandse studenten zitten we op een kleine plus.' Maar niet alle inschrijvers zijn harde woningzoekenden, zegt Van As. Veel studenten schrijven zich strategisch in, om alvast wachttijd op te bouwen voor het moment dat ze wel willen verhuizen. 'Ik zeg altijd: het mooiste cadeau dat je je kind kunt geven op zijn 16-de is een inschrijving bij Room (platform voor

studentenkamerverhuur, red.). Vanaf dat moment bouw je wachttijd op.' Dat een deel van de studenten door corona afwachting is met verhuizen, snapt Van As wel. 'Voor ons is de komende periode ook spannend: gaan studenten in de loop van het jaar alsnog op kamers? Vaak zie je dat studenten op den duur het reizen beu zijn. Wageningen heeft bovendien veel groepsonderwijs. Maar wij weten het ook niet. Vanwege corona is het koffiedik kijken.' Dat uiteindelijk niet alle studenten naar Wageningen (of omgeving) verhuizen is overigens bekend. Ruim een kwart van alle WUR-studenten woont niet in Wageningen of omgeving. Dat cijfer verandert nauwelijks door de jaren heen en vormt de basis van de huisvestingsplannen die Idealis, WUR en de gemeente jaarlijks maken.

'Mijn honden zijn mijn maatjes'

Ziyal van der Vossen (18), Animal Sciences

Nee, in Wageningen gaat ze voorlopig niet wonen. Niet zonder haar twee honden in ieder geval. En vind maar eens een huis waar je twee Belgische herders kwijt kunt. Ziyal van der Vossen blijft dus thuis wonen in Boxtel. 'Mijn honden zijn mijn maatjes', licht ze toe. Icheb en Imzadi heten ze, vader en dochter van acht en vijf jaar. 'Zal ik het even spellen', vraagt ze behulpzaam. Die namen komen uit de beroemde scifi-saga Star Trek. Net als Ziyal, haar eigen voornaam. 'Mijn ouders vonden die serie heel erg leuk.' De honden houden haar dus thuis. Maar ook corona speelt een rol. Het onderwijs

is veelal online. 'Ik ben één keer voor een practicum Celbiologie op de campus geweest. Er komen nog meer practica de komende weken.' Maar die paar keer reist ze wel heen en weer, met de trein of met de auto van pa en ma. 'Die mag ik lenen.' En ja, het is lastig om zo sociale contacten in Wageningen op te doen. 'Ik ken wat mensen van mijn AID-groepje. En we moeten voor een vak in groepjes werken.' Voorlopig weegt het wonen in Wageningen niet op tegen het gemis van haar honden. 'Maar misschien verandert dat, als er weer meer onderwijs op de campus is.'

‘Altijd iemand om mee te lunchen’

Floor Venemans (19), Environmental Sciences

‘Toen ik in juni besloot naar Wageningen te komen ben ik gelijk op zoek gegaan naar een kamer. Vrienden zeiden dat er op Facebook veel kamers worden aangeboden, dus ben ik daar gaan zoeken. Er zijn meerdere Facebookgroepen voor Wageningen, maar Wageningen Student Plaza heeft het grootste aanbod.’ Op kamers in Ede en Bennekom reageerde Venemans niet. ‘En ook niet op kamers in onderhuur. Een vriendin van mij is

in haar eerste jaar vier keer verhuisd. Daar had ik geen zin in.’ Tijdens een hospiteeravond in het Computechnion is het raak: Venemans krijgt de kamer. ‘Het is een heel gezellig en hecht huis, er wordt elke avond samen gegeten met de mensen die thuis zijn. En met veertien bewoners is er altijd wel iemand om mee te lunchen of te koffiedaten.’

‘Blij met een dak boven mijn hoofd’

Sonia Alfieri (19, Luxemburg), Environmental Sciences

‘In het laatste jaar van mijn middelbare school wist ik niet precies wat ik wilde gaan doen. Ik was geïnteresseerd in milieuwetenschappen dus ging ik op zoek naar universiteiten die bachelors aanboden op dat gebied. Dat kon zowel in Utrecht als Wageningen. Uiteindelijk koos ik voor Wageningen omdat de stad niet te groot is en er veel groen is. En ik kan hier de weg vinden.’

‘Een kamer vinden kan heel moeilijk zijn. Ik heb het geprobeerd via Housing Desk, Idealis, Kamernet en Facebook. Eigenlijk heb ik op elke aangeboden kamer gereageerd. Veel huizen willen geen internationale studenten, veel reageerden niet eens. Uiteindelijk heb ik een huis gevonden met twee huisgenoten, tussen het centrum en de universiteit in. Ik ben blij dat ik een dak boven mijn hoofd heb.’

‘Voorlopig ga ik niet verhuizen’

Mark Pasman (17), Environmental Sciences

Drie keer in de week reist-ie voor een paar uurtjes naar de campus. Met de trein, want zijn rijbewijs moet-ie nog halen. Binnenkort. Dan is de auto ook een optie, als hij die van zijn moeder mag lenen tenminste. De rest van het onderwijs is online en hij kan dus net zo goed thuis in Doetinchem blijven wonen. ‘Nee, voorlopig ga ik niet verhuizen’, zegt Mark Pasman. ‘Je merkt natuurlijk wel dat je zo minder nieuwe mensen leert kennen’,

zegt hij. Maar hij komt niks te kort. ‘Ik zit bij de studentenvereniging ESN.’ En hij is van plan om te gaan sporten in Wageningen. Waterpolo, zoals thuis, wordt evenwel lastig. ‘Als ik die trainingen in Wageningen volg en dan nog naar Doetinchem moet, ben ik pas na middernacht thuis.’ Maar daar heeft hij iets op gevonden. ‘Ik denk erover om in Wageningen zwemtraining te gaan doen en dan thuis te blijven waterpoloën.’

RESISTENTE BANAAN KOMT ERAAN

De Wageningse fytopatholoog Gert Kema heeft na jarenlang zoeken partners gevonden die willen investeren in bananenrassen die resistent zijn tegen schimmelziekten: Keygene en Gates Foundation.

Er worden ongelooflijk veel bananen geteeld en gegeten in de wereld, bij elkaar zo'n 40 miljoen ton per jaar. De helft daarvan, vrijwel alle export-bananen naar Europa en de VS, behoort tot het bananenras Cavendish. Maar stilaan ruikt er een schimmelziekte op in de wereld, Tropical Race 4, die de Cavendish op de bananenplantages doodt. Kema, een groot kenner van schimmelziekten die de bananenteelt bedreigen, wil nieuwe bananenrassen kweken die resistent zijn tegen de ziekte.

Op papier is dat niet heel ingewikkeld. Al in 2012 publiceerde Kema, met Franse onderzoekers, het genoom van de banaan in toptijdschrift *Nature*. In wilde bananenrassen (die je niet kunt eten) toonde hij genen aan met resistentie tegen de schimmelziekte. Hij wilde een veredelingsprogramma starten om die genen in te bouwen in de Cavendish-banaan. Dat programma kostte miljoenen euro's, maar de verwachting was dat de mondiale bananenproducenten – denk aan Chiquita en Dole – dat onderzoek wel wilden (mee)financieren om de plantageteelt veilig te stellen. Maar dat lukte niet.

Kema richtte ook een bedrijf op om, met behulp van internationale financiers, resistente bananenrassen te ontwikkelen. Daarbij wilde hij en passant ook

In Afrika is de banaan basisvoedsel

een ander probleem in de bananenteelt oplossen: de schimmelziekte Black Sigatoka. Alle Cavendish-bananen zijn klonen, dus genetisch uniform, en daarmee per definitie erg kwetsbaar voor ziekten en plagen. Kema wilde een duurzame bananenteelt met genetische variatie, dus de ontwikkeling van meerdere lokale bananenrassen.

Geen tussendoortje

Dat is hem nu gelukt, met dank aan het veredelingsbedrijf Keygene en de Bill en Melinda Gates Foundation. De leerstoelgroep Fytopathologie, waar Kema hoogleraar is, werkt al enkele jaren samen met

Keygene aan de genetica van de banaan. Zo bracht Fernando Garcia-Bastidas, als promovendus van Kema, de resistentie van enkele honderden bananenvariëteiten in kaart en werkt hij nu als werknemer van Keygene aan resistente bananen.

In Afrika is de banaan geen lekker tussendoortje, zoals in veel westerse landen, maar basisvoedsel. Door ziekten en plagen is de opbrengst in Afrika veel lager dan de teelt onder ideale omstandigheden. Dit veredelingsprogramma voor resistente bananen kan dus een groot verschil maken voor de Afrikaanse telers. ^{AS}

1000 SOORTEN IN ÉÉN JAAR

Hoe kom je als student en natuurmens de coronatijd een beetje nuttig door? Stel jezelf een doel. Spot bijvoorbeeld 1000 verschillende soorten in jouw directe omgeving. Wilson Westdijk flikte het in krap een half jaar. *Resource*-redacteur Roelof Kleis ging mee op pad.

Tekst en foto Roelof Kleis

of Westdijk voedt de site. 'Een passie, ja, zo kun je het wel zeggen. Mijn moeder noemt het een obsessie.'

De afspraak is in de Hoeksche Waard, de thuisbasis van Westdijk. Preciezer: bij de Esscheplaat, een voormalige griend aan het Hollands Diep onder het dorp Strijen. Nu is die griend een natuurgebied van Staatsbosbeheer. Trekpunt De IJsvogel vormt de enige toegang tot het door reuzenbalsemien overwoekerde gebied. We zijn hier niet zomaar, maar daarover later meer.

'Hé, een ijsvogeltje. Die broeden hier verderop.' Wilson Westdijk, tweedejaars Bos- en Natuurbeheer, is hier kind aan huis. Zoals eigenlijk overal 'op het eiland', zoals de Hoeksche-Waarders het zeggen. Hij is opgegroeid in Maasdam, een kilometer of zeven noordelijker. Een natuurmens. Al sinds de basisschool, herinnert hij zich. 'En daarna is het uit de hand gelopen.'

Dat kun je wel zeggen, als je de track-record van Westdijk bestudeert op *waarneming.nl*, de site waar 'spottend' Nederland de score bijhoudt. Een doorsnee dag telt al gauw 40 meldingen van Westdijk. Op 9 mei dit jaar was-ie los: 253 waarnemingen. Er gaat vrijwel geen dag voorbij

Vlindernetje

Onder vogelaars is het een aardige *challenge*: spot in een kalenderjaar zo veel mogelijk verschillende soorten. Westdijk heeft zoiets ook gedaan. 'In ons groepje vogelaars was de uitdaging om in de Hoeksche Waard 200 soorten vogels te spotten. Dat is me één keer gelukt, twee jaar geleden. Nadat het 't jaar daarvoor net niet lukte: ik bleef toen steken op 199. Dat was wel een beetje zuur.' Eind vorig jaar besloot Westdijk de lat hoger te leggen: 1000 soorten organismen in 2020. Daarmee werd het spectrum uitgebreid, want met alleen vogels kom je in ons land niet aan die aantallen. En dus is de Wageningse student zich gaan verdiepen in insecten. De verrekijker kreeg gezelschap van het insectennetje en een loepje. Westdijk focust vooral op bijen en vliegen. Spinnen, formeel geen insecten, doet-ie niet. 'Ik heb het niet zo op spinnen', geeft-ie toe. 'Vroeger was ik er zelfs bang voor. Maar voor kevers dan weer

niet. En die zijn vaak echt een stuk groter en ze bijten ook een stuk harder.'

Insecten vangen is in dit gebied geen kunst. Het is warm en vochtig. Er is een flinke bui gevallen afgelopen nacht. Westdijk haalt het ene na het andere insect uit zijn netje, waar doorsnee wandelaars nog nooit van hebben gehoord. 'Kijk een citroenpendelvlieg.' En ongevaarlijk is het allemaal niet. 'Ik word regelmatig gebeten of gestoken. Elke dag wel eens', zegt hij. 'De meeste bijen komen niet door je huid heen. Daar zijn ze te klein voor.'

Een troep ooievaars vliegt over. 'Die zie je hier niet zo vaak. Deze zijn gisteravond uit de lucht geregend.' De meeste soorten voert Westdijk ter plekke in het systeem in. 'Ik probeer zoveel mogelijk in het veld te achterhalen wat het is. De app Opsidentify is daarbij een onmisbaar hulpmiddel. 'Die herkent vrijwel alles. Maar met kleine insecten gaat het wel eens mis. Soms moet je die onder de binoculair leggen om de kenmerken te herkennen.'

Student Wilson Westdijk met een van zijn duizend vangsten. Foto: Roelof Kleis

En als het echt niet lukt, stopt hij de beestjes in een glazen buisje en neemt ze mee naar huis. 'Na veel kijken kom ik er meestal wel achter. Of ik schakel anderen in.' Zoals die ene keer eind juni. Het is de reden waarom we op deze plek zijn. Het was donderdag 25 juni, 14.48 uur. Westdijk was voor veldwerk voor zijn studie

op pad, zag iets voorbij vliegen en mepte 't met zijn netje uit de lucht. 'Ik dacht eerst dat het een sluipwesp was, maar een goede vriend van me uit Wageningen zei dat het mogelijk om een boktor ging.'

Boktor

Het boekje De Nederlandse boktorren, van voormalig WUR-entomoloog Theodoor Heijerman, bood daarna snel duidelijkheid. Het ging om de *Necydalis major*, oftewel de houtwespboktor, een soort die al 40 jaar niet meer in Nederlands was gespot. 'En dáárvoor ook al 25 jaar niet. Die eerdere waarneming was in Dremmelen, hemelsbreed niet ver van hier.' Een kennis van Westdijk, correspondent bij streekorgaan het Kompas, schreef over de vondst. En zo bereikte het bericht Wageningen.

'Hé, een visarend.' Het enthousiasme in zijn stem verradt dat dit geen alledaagse

gast is. 'In de Blauwe Kamer in Wageningen zie ik ze wel eens. Deze is op door-tocht. In de Biesbosch verderop broeden drie paartjes. De enige in Nederland.' De natuur verveelt nooit. Er is altijd weer iets nieuws te zien, vindt Westdijk. 'Dit gebied ken ik wel aardig, maar de natuur is nooit hetzelfde. Vooral met die insecten, houdt het nooit op. De vliegtijden van de verschillende soorten volgen elkaar snel op.'

'Als je hier een week niet komt, is de situatie weer heel anders', vervolgt hij. 'Maar je moet er natuurlijk wel tegenaan lopen. Zoals met die boktor. Hij moet maar net voorbij komen vliegen als jij er bent.' Die 1000 soorten heeft hij inmiddels al gehaald. De 'wedstrijd' gaat desondanks door. '1500 zal ik niet halen. Het gaat niet zo snel meer. Maar 1200-1300 moeten mogelijk zijn. Er komen er nog wel wat bij.' ■

**'IK WORD
REGELMATIG
GEBETEN OF
GESTOKEN. ELKE
DAG WEL EENS'**

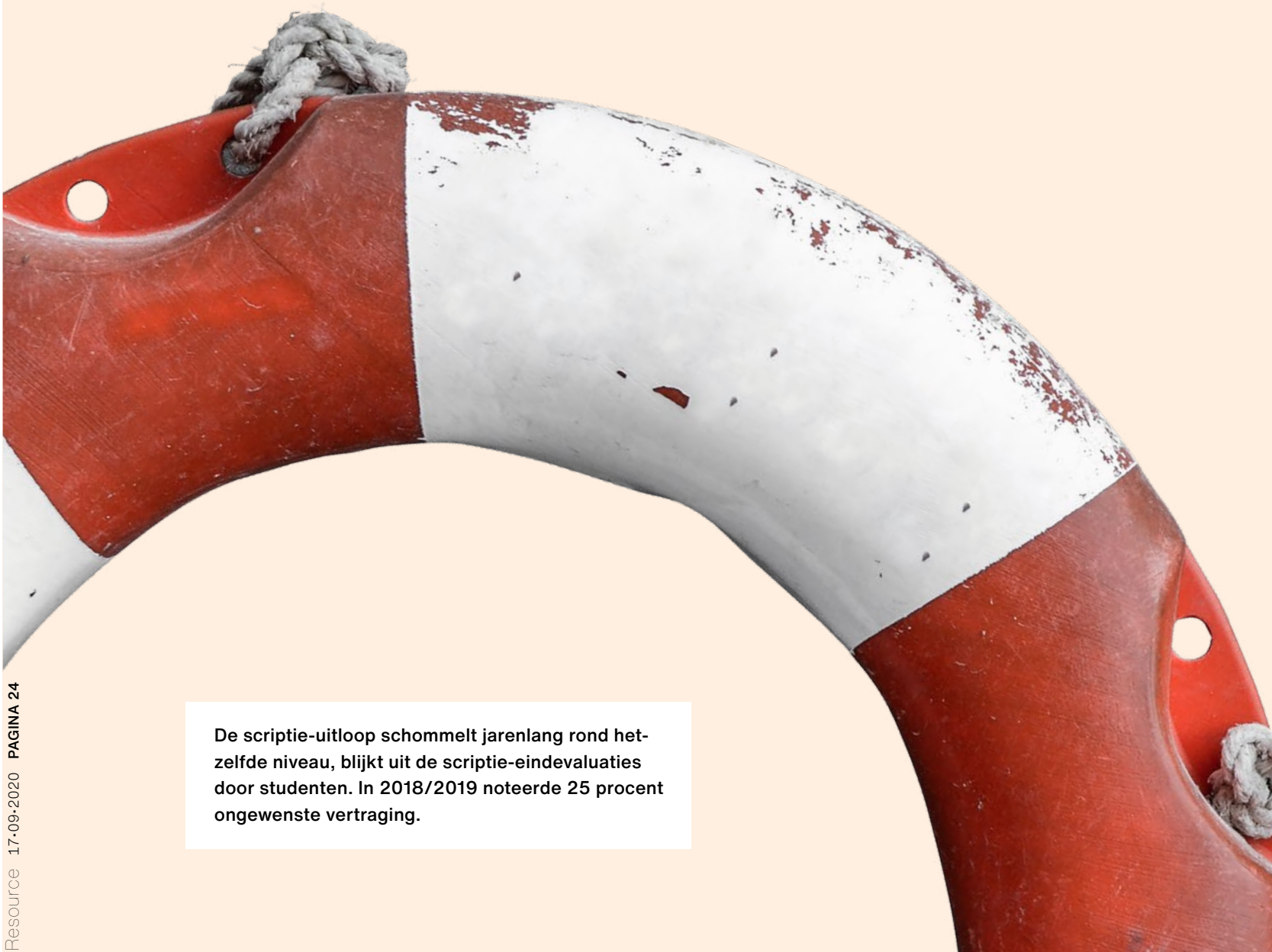
**'MIJN MOEDER
NOEMT HET
EEN OBSESSIE'**

6 Tips

voor thesisdips

Het schiet maar niet op met je thesis. Afgelopen zomervakantie had je willen knallen, maar ook dat lukte niet. Herkenbaar? Je bent niet de enige; ruim een kwart van de thesisschrijvers kampt met vertraging. Resource verzamelde tips om weer op stoom te komen.

tekst Milou van der Horst foto Shutterstock.com

De scriptie-uitloop schommelt jarenlang rond hetzelfde niveau, blijkt uit de scriptie-eindevaluaties door studenten. In 2018/2019 noteerde 25 procent ongewenste vertraging.

ONTDEK DE ANGEL

Je kunt je thesisdip gerichter te lijf naarmate je de oorzaken beter kent. Loop je vast op technische aspecten, is het faalangst die je parten speelt, vergt je bijbaan te veel energie om fris aan je thesis te werken? Decaan Marc Uijland: 'Vaak zijn er meerdere factoren die leiden tot thesissproblemen en hebben ze ook nog eens invloed op elkaar. Dat is complex. Soms heb je hulp nodig om helder te krijgen wat nou precies het probleem is.'

REGEL HULPTROEPEN

Bedenk dat hulp vragen een belangrijke *life skill* is die oefening verdient; beter meer en sneller hulp vragen dan minder en te laat. Dus zet je thesisschaamte overboord en stap naar een vriend(in), studie-/ huisgenoot, familielid, decaan, begeleider, studie-adviseur of studentenpsycholoog. Is hulp vragen nog een te grote drempel voor je? Zet dan een eerste stap door in ieder geval te praten over je thesisdip. Maar blijf er in ieder geval niet in je eentje mee rondlopen; een thesis schrijven is al eenzaam genoeg.

MAAK HET DE MOEITE WAARD

Bedenk goed waarom je eigenlijk je scriptie wil schrijven. Studentenpsycholoog Roeland Cloin: 'Studenten benoemen vaak extern gedreven motivaties: ze willen een goed cijfer of hun thesis afronden om te kunnen afstuderen. Maar daarmee kun je jezelf niet maandenlang motiveren. Zoek je interne motivatie; bedenk hoe het schrijven van je thesis aansluit op jouw waarden en passies.'

REGEL EEN STOK ACHTER DE DEUR

Zoek iemand om regelmatig je voortgang mee door te nemen: heb je je planning gehaald, en waarom (niet)? Iemand waarmee je samen kunt schrijven, helpt ook. 'Sociale binding is een heel belangrijke factor voor succes. Het stimuleert als je er samen voor gaat en *peer pressure* voelt,' aldus Jet Vervoort, studieadviseur bij Plantenwetenschappen en grondlegger van de zogenoemde *thesis rings*. Dat zijn kleine groepjes studiegenoten die onder begeleiding van een stafmedewerker elkaars theses bespreken. Ze blijken thesisduurverkortend en kwaliteitsverhogend te werken, aldus onderwijsdirecteur Arnold Bregt.

RELAX

Bijt je niet stuk op perfectionering van de inhoud van je thesis, maar richt je op het academische proces. Studieadviseur Jet Vervoort: 'Je thesis draait niet om je data, maar om je academische vorming.' Decaan Marc Uijland onderschrijft dat: 'Veel studenten focussen op het eindresultaat, maar het proces is belangrijker. Je hoeft het niet te kunnen, daarvoor zit je nog op de universiteit.'

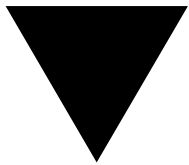

STRUCTUUR BIEDT HOUVAST

Rust, reinheid en regelmaat zijn zo gek nog niet. Met een vast dagritme gedijs je beter en verspil je geen denkcapaciteit aan keuzes daarover. Plan ook tijd in voor ontspanning en oplading: pauzes, afspreken met vrienden, sport, 'buitenspelen'. Buiten zijn herstelt je mentale functies, "dwarreltijd" helpt je creatieve proces en beweging is een tegenhanger voor al het zitten en denken - én helpt tegen thesiskilo's!

Ook nuttig tegen thesissuitloop

- ☒ WURs studentenpsychologen hebben een training tegen uitstelgedrag. Op basis van een intake beoordelen ze of je ervoor in aanmerking komt.
- ☒ Het Wageningen Writing Lab biedt hulp bij het thesisschrijfproces.
- ☒ Grip op je scriptiedip: een boekje dat in zeven stappen je thesismentaliteit bijstelt en je weer in beweging krijgt.

Sleutelfiguren: Michel Heusinkveld

Ze zijn onmisbaar op de campus, schoonmakers, conciërges, cateraars, tuinmannen, receptionisten – de lijst is lang. Resource zoekt deze sleutelfiguren op. Dit keer Michel Heusinkveld (47), werkzaam in de postkamer op Actio. **Tekst Milou van der Horst Foto Guy Ackermans**

‘Toen ik achttien jaar geleden op de postkamer kwam werken was er veel meer post. Toen werden de studiegidsen van twee kilo per stuk bijvoorbeeld nog rondgestuurd. Dat was flink aanpoten, maar ook gezelliger omdat we met meer mensen de klus klaarden.

In de postkamer doen we de uitgaande post en koerierszendingen van de campus, dat zijn we ook tijdens corona blijven doen. In het begin was het vrij rustig, daarna werd het drukker en stuurden sommige leerstoelgroepen een attentie naar medewerkers. En we hebben voor iets van 6000 mensen bloemenbonnen in enveloppen zitten steken. Ook hebben we nu als

extra service dat mensen brieven naar ons mailen die wij printen en verzenden. Ik weet inmiddels alles van post. Als iemand bijvoorbeeld kratten vol levende vissen moet verzenden, weet ik waar we speciaal transport moeten regelen. Als je alles al een keer meegemaakt hebt, sluipt er soms wat sleur in het werk, maar ik vind het fijn om zelfstandig te zijn en te weten wat er van me verwacht wordt.

Er mogen geen levende dieren per post worden verstuurd, maar volgens mij zijn er wel eens insecten verstuurd: in een pakket was eens een zacht gekruip te horen. We krijgen wel vaker rare post, zoals toen ik meerdere enveloppen ontving die onder het bloed zaten - dierwetenschappen had een oproep gedaan aan vee-artsen om bloedmonsters op te sturen.

Wat betreft verdachte pakketjes zitten

we aan de frontlinie, maar ik ben niet bang. We herkennen het vaak voordat we post openmaken, bijvoorbeeld aan de adressering, en we hebben een protocol. Ooit kregen we een verdacht pakketje binnen zonder begeleidende brief of juiste adressering. Mijn collega's besloten de doos toch open te maken, want het tikte niet, er hing niets uit, het siste niet. Er zat een plastic emmer met gaten in, waar slakken in zaten voor een practicum. Zó veel verwarring kan een onjuiste adressering dus veroorzaken.

Vroeger nam ik mijn werk vaker mee naar huis, maar ik heb geleerd dat niet meer te doen, want daar schiet je niets mee op. Ik kan niet alles controleren en goed is goed genoeg. Daardoor ben ik meer ontspannen. Je moet fluitend naar het werk kunnen, en ook weer naar huis.’

‘In een pakketje hoorden we een zacht gekruip’

‘Mijn eigen vlekverwijderaar’

‘Gaaf toch! In de lokale supermarkt staat een wasmiddel op de plank, met een reinigend enzym erin dat ik heb ontdekt. Dat ik heb geïsoleerd en geïdentificeerd.’ Reindert (what’s in a name) Nijland is er trots op. Je vuile sokken wassen met je ‘eigen’ duurzame wasmiddel. Dat is nog eens Science for Impact.

Nijland ontdekte het schoonmaak-enzym tien jaar geleden, toen hij op een Marie-Curiebeurs twee jaar op het Dove Marine Laboratory van Newcastle University werkte. De opdracht was uit te vogelen waardoor de bacterie *Bacillus licheniformis* biofilms doet oplossen.

Een biofilm is een plakkerige slijm laag waarmee micro-organismen zich aan oppervlakken hechten. Schepen bijvoorbeeld hebben last van die aangekoekte lagen op de romp. Voor Nijland was het

Keerpunten: soms herken je ze meteen, soms pas achteraf. In deze serie vertellen WUR’ers over een bepalend moment of periode dat ze altijd zal bijblijven. Deze keer moleculair-biologisch onderzoeker Reindert Nijland.

een buitenkansje. Tot dan richtte zijn moleculair-biologisch onderzoek zich op model-bacteriën als *E.coli* en *Bacillus subtilis*. Maar als verwoed duiker lag zijn hart eigenlijk bij de mariene ecologie. Het werd een prachttijd. ‘Het lab, een victoriaans marien-biologisch gebouw, stond op het strand. Bij hoog water klotste het water tegen de muren. Mijn surfplank stond op mijn kantoor.’

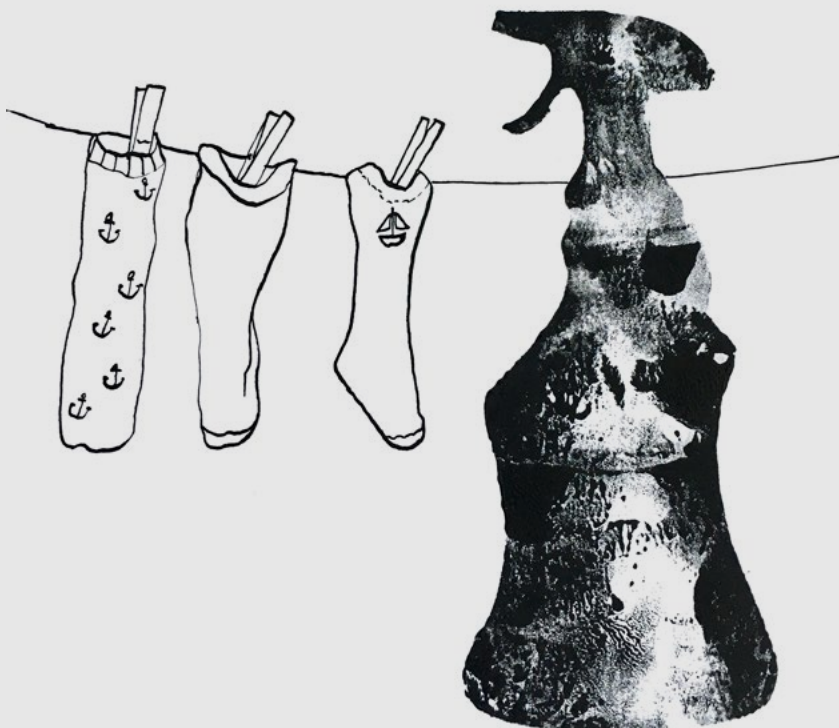
De uitkomst van het onderzoek was verrassend. ‘We dachten dat het om een klein molecuul zou gaan dat als een soort

‘Het lab stond op het strand. Mijn surfplank stond op mijn kantoor’

signaalstof andere bacteriën zou verjagen. Maar het bleek een enzym (NucB), een nuclease dat DNA afbreekt. Het was toen nog maar

net bekend dat biofilms naast eiwitten en suikers ook flinke hoeveelheden DNA bevatten. Door het DNA af te breken, lost de film op.’

De vinding werd gepatenteerd, maar tot een toepassing in de scheepsbouw kwam het niet. Nu, tien jaar later, wel: gigant Proctor & Gamble gebruikt het enzym als duurzame vlekverwijderaar in zijn wasmiddelen. Voor Nijland bleek het uitstapje naar Newcastle bovendien de inleiding tot een carrière-switch. Ook al duurde het nog tot 2017 voordat hij definitief de mariene ecologie als werkveld koos.

Samengevat Wetenschap met een knipoog

◆ ILLUSIE (1)

Vliegen zien optische illusies waarbij spiralen lijken te draaien net zoals wij. Dat ontdekten onderzoekers van Yale University. Vliegen hebben diverse types neuronen aan boord waarmee beweging wordt opgemerkt. Het onklaar maken van twee van die types stopte de illusie. Maar het is nog mooier. Onklaar maken van maar één type, deed de draairichting van de spiraal omkeren.

◆ ILLUSIE (2)

De wetenschappers denken daarmee de grondslag van de spiraal-illusie op het spoor te zijn. Die ontstaat volgens hen simpel-

weg door een onbalans van beide types neuron. Iets soortgelijks zou ook bij mensen aan de hand zijn. Wij hebben geen facetogen, zoals insecten, maar de verwerking van visuele prikkels is volgens de onderzoekers vergelijkbaar. Blijft de vraag: zijn we nou een illusie armer?

◆ EIKELS

Eikels schoppen het niet verder in het leven dan mensen die aardig en sociaal zijn. Dat blijkt uit onderzoek van de University of California, waarbij de loopbanen van studenten werden gevolgd. Onaangename klootzakken doen het niet beter. Dat is het goede

nieuws. Maar het mindere nieuws is volgens de wetenschappers: ook niet slechter. Organisaties blijven eikels aanstellen, ondanks hun eikelheid.

◆ KIJK NOU

Zilvermeeuwen houden er niet van dat je ze aankijkt. Doe je dat wel, dan vliegen ze eerder op dan wanneer je een andere kant uit kijkt. Het verschilt wel twee meter. Dat stellen gedragsbiologen van de University of Exeter vast. Het gedrag is niet aangeleerd, want ook jonge meeuwen doen het. Dus, dreigt een meeuw te dicht te naderen, kijk 'm dan even streng aan. ^{RK}

Campus ◆ bewoners

Surfix

Hoogleraar Han Zuilhof van Organische Chemie en zijn promovendus Luc Scheres stonden in 2011 aan de basis van het techbedrijf Surfix. Scheres is nog leidinggevende bij Surfix, maar inmiddels is WUR geen aandeelhouder meer. Het bedrijf werd vorig jaar overgenomen door twee andere techbedrijven. Surfix, gevestigd in Plus Ultra I, maakt nanocoatings ten dienste van *point-of-care* diagnostiek. Er werken 15 medewerkers.

Chief commercial officer Hans Dijk legt het werkerterrein van Surfix uit. 'We zijn overgenomen door LioniX International uit Enschede, een bedrijf dat fotonische chips maakt voor biosensoren. De chip detecteert eiwitten en DNA aan de hand van lichtpatronen.'

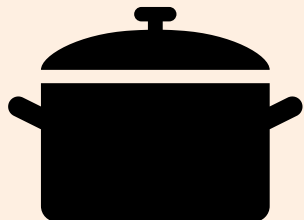
De nanocoatings helpen om de aanwezigheid van ziektekiemen nauwkeurig aan te tonen

De Amsterdamse startup Quirin Diagnostics, de andere eigenaar van Surfix, ontwikkelt met die biochips een detectiemethode om vroegtijdig kanker aan te tonen in urine. Vanwege de lage concentratie kankercellen in de urine moet dat een zeer gevoelige test zijn.

De selectieve nanocoatings van Surfix zorgen ervoor dat specifieke biomoleculen op de juiste plek aan de chip binden. Hierdoor kan Surfix de aanwezigheid van antilichamen en ziektekiemen nauwkeurig aantonen.

Dit jaar sloot zich een vierde partij aan, Photon Delta uit Eindhoven, die flink in het bedrijf heeft geïnvesteerd om een sneltest voor covid-19 te ontwikkelen. Hiervoor werkt Surfix onder andere samen met Food and Biobased Research van WUR. ^{AS}

Op de campus bevinden zich zo'n 100 bedrijven. In Resource stellen we er ieder nummer een aan je voor. Dit keer: Surfix in Plus Ultra I.

Smaken van WUR

‘Dit traditionele Noorse gerecht bestaat in verschillende variaties en onder verschillende namen in Noorwegen. Dit is de versie die mijn familie maakt. De kløbb (aardappelballetjes) zijn te vergelijken met de Duitse Knödel. De duppe is een bechamelsaus met Noorse bruine kaas. Deze bruine kaas is zoet van smaak en ook heerlijk op brood. Te vinden in sommige kaaswinkeltjes, Jumbo's en in de Noorse Zeemanskerk in Rotterdam.’

Was, schil en rasp de aardappelen. Giet overtollig water af.

Breng het water met de bouillonblokjes aan de kook, laat zachtjes doorkoken.

Voeg wat van de bloem (voor de helft tarwe- en voor de helft gerstebloem) toe aan de geraspte aardappel. Roer alles door en voel of het deeg niet te nat of te droog is. Voeg bloem toe tot de juiste samenstelling is bereikt. Maak een proef- *kløbb* door met vochtige handen een balletje te rollen van een beetje deeg. Als dat niet lukt heb je meer bloem nodig.

Voeg het zout toe.

Als het deeg klaar is, kook je proef-balletje in de bouillon. Als het balletje na 10-15 minuten nog mooi rond is, is het deeg goed.

Draai balletjes van het deeg en laat ze gedurende drie kwartier zachtjes koken. Maak een bechamelsaus met de ingrediënten hierboven en voeg op het einde de kaas toe;

Optioneel: bak het spek;
Giet de saus over de *kløbb*;

Eet smakelijk!

Welk gerecht doet jou aan thuis denken? Deel het met Resource zodat we allemaal kunnen meegenieten. Stuur je recepten naar resource@wur.nl

In onze WUR-gemeenschap zijn heel wat smaken te vinden. Konrad Peckolt Fordal neemt ons mee naar zijn thuisland Noorwegen.

Smaakt naar thuis: Kløbb og duppe

Ingrediënten (voor 4 personen) :

Kløbb

- 10 grote aardappelen
- Ong. 200 ml gerstebloem (verkrijgbaar bij de molen in Wageningen)
- Ong. 200 ml tarwebloem
- 1 eetlepel zout
- 2 bouillonblokjes

Duppe

- 3 eetlepels boter
- 4-5 eetlepels tarwebloem
- 750 ml melk
- 1 theelepel zout
- 1/2 theelepel peper
- Enkele plakken bruine kaas
- Naar keuze: Spek voor erbij, bij voorkeur dik gesneden

Konrad Peckolt Fordal
Bachelorstudent
Environmental Sciences

On Homes

Moving furniture around is a bit of a ritual that I happen to do often since moving to Wageningen. Perhaps it's a symptom of a need for change, or about rearranging thoughts together with space, or just following practical necessities or aesthetic wishes.

A student room is much more than just four walls where you sleep and study and occasionally clean. I don't know about others, but 13 square metres are enough for me to get attached to and transform into a nest I can call home for a while.

Today, I moved my desk, intending to create a little office corner with a video-conference-friendly background. I think I succeeded. In the past three years, I moved this desk approximately five times, which is a lot considering how small this space is and that I have only two walls available for reshuffling.

I look at my room today, after a month away, with fresh eyes. I realize how really me this is, how all the small but numerous changes I made have transformed this place into one that makes *me* feel comfortable and serene. I counted the dozens of plants, said goodbye to the summer martyr of the year, transplant-

ed newly rooted cuttings and cleared dead leaves. I sat back in the armchair, staring at the window. It's a Sunday; a housemate plays mellow jazz, the breeze moves the leaves of the hanging green creatures. I'm home.

What home means has changed a lot for me in these past years. A home's not

'HOME'S
NOT
A PLACE
AT ALL'

your mother-land, a home's not where your heart is, a home's not a place at all. You are your own home. You yourself are your own homeland. This is one of the most important things I learnt when I became a foreigner, an expat, when moving to the Netherlands. And this is what I always want to keep in mind for when I move again, change space again, restart again: I bring 'home' with me wherever I am. I'll do my best to feel at home in all my new adventures. How about you?

Column

Donatella Gasparro

Donatella Gasparro, who is originally from Italy, graduated recently at WUR with a Master's in Organic Agriculture. This week she started work as a lecturer for Leiden University, at the Institute of Environmental Sciences.

This is therefore her last column for Resource. We regret losing her as a columnist as we enjoyed her writing enormously, but we wish her all the best in Leiden. Thank you, Donatella, for sharing your Wageningen student life with us!

CHECK IT OUT, LIKE & FOLLOW!

Het échte campusnieuws: *Resource*

Wil jij weten wat er écht speelt op de campus? De onafhankelijke redactie van *Resource* is continu op jacht naar opvallend studenten-, onderwijs- en wetenschapsnieuws en de bijzondere verhalen erachter. De socials van *Resource* zijn dan ook de manier om op de hoogte te blijven. Je vindt ons op Facebook, Instagram, Twitter en LinkedIn. Check ook www.resource-online.nl voor je daily doses nieuws, alle achtergrondverhalen, blogs van studenten en meer.

[facebook.com/
WUR.Resource/](https://facebook.com/WUR.Resource/)

[twitter.com/
ResourceWUR](https://twitter.com/ResourceWUR)

[@resource_wur](https://www.instagram.com/@resource_wur)

[linkedin.com/company/
resource-wur/](https://linkedin.com/company/resource-wur/)

HOKJESDENKEN

Vul de puzzel in en ontdek welk woord(en) er in de gekleurde vakjes staa(n)t. Stuur dit als oplossing naar resource@wur.nl vóór 25 september en win een verrassing.

De winnaar van de puzzel uit Resource #1 (antwoord: coronaonderwijs) is Lisa Beckers. We nemen contact met je op!

Horizontaal

1. Gert Kema is ze resistent aan het maken
8. Valt van het dak als het zo warm is
10. Beweging in groen-geel-rood
11. Tripmiddel
13. Kan je aan een goed voorstel geven
14. Digitaal adres
15. Ook dit evenement is dit jaar anders dan anders
17. Muzieknoot
18. Door Madame Curie ontdekt element
24. Theo van der ___, valt tot de 13 verticaal te rekenen
25. Geeft corona-adviezen
26. 'Het is 'm in z'n bol __'

28. De witte blijken toch duurzamer dan de bruine
30. Zijn nat drinkt men graag
32. Noordelijke collega van de WUR
33. Groene modestijl
34. Stofje dat Dolf Weijers typeert als 'wonderolie van de planten'

Verticaal

1. Dier met een handicap
2. Brutale voorouder
3. 'Trek ___ aan m'n vinger'

4. WUR-gebergte
5. Toetje
6. Heb je
7. Hebben we momenteel weinig last van
8. Gangmaker in de top van de WUR
9. Voortplantingscel
12. Kan je een 16 verticaal wel noemen
13. Houden zich bezig met het leven na de dood
15. Blijken net als wij optische illusies waar te nemen

16. De stand daarvan is enorm afgenomen
17. Kunstwerk in de top van de WUR
19. Bouwmateriaal voor hutten
20. Stof tot nadenken?
21. Middelbare school
22. Familielid
23. Vertrek met veel glas
27. Oude baas van Edward Snowden
29. Opereert vanuit Brussel
31. Delftse collega van de WUR

©steenhuispuzzels.nl

IN MEMORIAM

HUGO BESEMER

Wij ontvingen in juli het tries- te bericht dat bibliotheekcol- lega Hugo Besemer onver- wacht op 67-jarige leeftijd is overleden. Hugo had een gezichtsbepalende rol bij de bibliotheek. Hij liep voorop bij vernieuwende projecten en zocht samenwerking met CABI, FAO, CGIAR, CTA. Met ESG organiseerde hij een internationaal congres voor GODAN (Global Open Data for Agriculture and Nutrition). Hugo had een groot hart voor FAIRdata, de I (Interopera- biliteit) was voor hem de

belangrijkste factor voor het delen van data. Hugo had lak aan conventies, bleef altijd zichzelf. Hij dwong respect af vanwege zijn inhoudelijke kennis en zijn grote inle- vingsvermogen. Hugo was kritisch, filosofisch, begaan met anderen en hij had een fijnzinnig gevoel voor taal. Wij zullen hem ons nog jaren zo herinneren.

Zijn bibliotheekcollega's.

Colofon

Resource is het onafhankelijke medium voor studenten en medewerkers van Wageningen University & Research. *Resource* brengt nieuws, achtergronden en duiding. Op resource-online.nl verschijnen dagelijks nieuwe berichten. Het magazine verschijnt tweewekelijks op donderdag.

Contact Vragen en opmerkingen voor de redactie: resource@wur.nl | www.resource-online.nl. Of bel 0317-484020.

Redactie Willem Andrée (hoofdredacteur), Helene Seevinck (eindredacteur), Roelof Kleis (redacteur), Tessa Louwerens (redacteur), Albert Sikkema (redacteur), Luuk Zegers (redacteur), Coretta Jongeling (online coördinator), Thea Kuijpers (secretariaat).

Vertalingen Clare McGregor, Meira van der Spa, Clare Wilkinson

Vormgeving Alfred Heikamp, Larissa Mulder

Basisontwerp Marinka Reuten

Druk Tuijtel, Hardinxveld-Giessendam

Abonnement Een abonnement op het magazine kost €59 (buitenland €135) per academisch jaar. Opzeggen voor 1 augustus.

ISSN 1389-7756

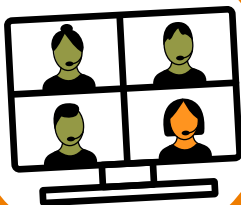
Uitgever Sander Fransen a.i., Corporate Communications & Marketing, Wageningen University & Research

'Ik ben docent bij WUR en op zoek naar tips hoe ik online groepswork beter kan vormgeven. Wat werkt en wat niet? Ik ben ook benieuwd naar ideeën van studenten!'

Jessica Duncan,
universitair docent
Rurale Sociologie

Camera aan

'Een goede online omgeving is essentieel. Teams werkt fijner dan Skype of Brightspace, die hebben vaak verbindingsproblemen. Verder werkt een groep van vier of vijf studenten optimaal. In grotere groepen is discussiëren lastiger. Ik merk dat er dan vaak maar twee mensen aan het woord zijn. Het is het ook plezierig als een docent af en toe aansluit bij het overleg ter begeleiding. Mijn laatste tip is om studenten te verplichten hun webcam aan te zetten. Als student ken je je groepsgenoten niet altijd. Dan is het fijn om de gezichten te zien, zodat je weet met wie je samenwerkt.'

Milou Hendriks, masterstudent Nutrition and Health

Meepraten in Teams

'Er zijn veel programma's die online groepswork faciliteren. Ik raad docenten aan om de communicatie, studiestof en groepswork zoveel mogelijk via één kanaal te laten lopen. Brightspace biedt integratiemogelijkheden, maar die werken nog niet optimaal. Ik ben zelf erg te spreken over Microsoft Teams. Daar kun je voor alle studentengroepjes een eigen kanaal aanmaken. Als docent kun je langs alle groepjes gaan om naar hun discussies te luisteren en input te geven. Zo vervang je groepjes in collegezalen door *breakout rooms*.'

Ruud Wilbers, coördinator Basics of infectious diseases

Houd het klein

'Houd de groepjes klein, zo'n 2 tot 4 studenten. Het is online moeilijker om elkaar te leren kennen en in een grotere online meeting kun je letterlijk verdwijnen in de achtergrond. Met een klein groepje kun je ook nog op 1,5 m afstand werken als er offline iets mogelijk is. Ik wil hier graag aan toevoegen dat groepswork nu extra belangrijk is, misschien zelfs wel onmisbaar. Ik heb persoonlijk meer moeite met online vakken zonder groepswork, omdat je er dan echt alleen voor staat en vooral eerstejaars studenten sneller in een sociaal isolement komen.'

Monique van Schie, masterstudent Moleculaire Levenswetenschappen

Expertise in huis

'Het Education Experience Team organiseert feedback-sessies waarin vaak innovatieve methodes om het WUR-onderwijs te verbeteren aan bod komen. In Teams kan je bijvoorbeeld tijdens een tutorial een grote groep onderverdelen in verschillende subgroepen. Ook is daar de planner-functie heel handig om samen te brainstormen of mensen individueel vragen te laten stellen. Momenteel proberen we *Miro* uit, een online whiteboard waarop je heel makkelijk tekstuele en visuele informatie kan delen. Neem vooral contact met ons op als je meer specifieke tips wilt (studentexperience@wur.nl)!'

Monica van Leeuwen, promoteam Education Experience

WURRY

NEXT

'Ook een docent wil wel eens een biertje (of twee) drinken in een café. Maar Wageningen is klein en je loopt al snel - nieuwsgierige - studenten tegen het lijf. Wat te doen: naar de kroeg een stad verderop, of gewoon niets van aantrekken?'

Mark, WUR-docent (volledige naam bekend bij de redactie)

Heb jij advies, tips of goede raad voor deze Wurrer? Mail het (max. 100 woorden) vóór 23 september naar resource@wur.nl tav noWURries #3. Zelf raad nodig? Mail je probleem (max. 50 woorden) naar resource@wur.nl tav noWURries.